

Alex T. Smith
LEMNISCAAT 8 ROTTERDAM

Vertaling: Margaretha van Andel
Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2026
ISBN 978 90 477 1854 3
NUR 282
Tekst en illustraties © Alex T. Smith, 2021

Oorspronkelijke titel: *How Winston Came Home For Christmas*
Oorspronkelijke uitgever: Macmillan Children's Books,
an imprint of Pan Macmillan, 20 New Wharf Road, London N1 9RR

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm,
geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining
van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

*All rights are reserved, including those for text and
data mining, AI training and similar technologies.*

Gedrukt in China

Kijk voor spelletjes, activiteiten
voor thuis en in de klas en meer op:
www.lemniscaat.nl

HOE JE DIT BOEK MOET LEZEN

Hoe *Winston thuiskwam voor kerst* is een boek met 24 ½ hoofdstuk.
Het eerste lees je op 1 december, en daarna lees je elke dag een
nieuw hoofdstuk tot en met kerstavond. En dan heb je nog een
lekker lang half hoofdstuk over voor eerste kerstdag!

Het leukst is om het boek samen met een van de grote mensen in je huis te
lezen, of met de hele familie. Krul jezelf op en maak het gezellig. Een koekje past
er goed bij. Boeken en koekjes horen gewoon bij elkaar, vind ik.

Er zitten allerlei kersterige doe-dingetjes tussen de hoofdstukken in. Kijk maar
of je daar zin in hebt, het is niet verplicht! En je hoeft ze ook niet per se op de
dag te doen waarbij ze staan. Maar als je toevallig in een fijne kerststemming
bent en je hebt wat tijd over, dan kan het erg leuk zijn.

HOE
JE
DIT
BOEK
MOET
LEZEN
5

DECEMBER
★ ★ 1 ★ ★
EEN ONZICHTBAAR
LINT
8
TEKEN JE EIGEN
WINSTON
12

DECEMBER
★ ★ 2 ★ ★
EEN SLAAPLIEDJE
IN DE VERTE
14
MAAK EEN SNEEUWPOP
VAN WATTEN
20

DECEMBER
★ ★ 3 ★ ★
EEN NIEUW
AVONTUUR
22
MAAK EEN GLAS-IN-
LOODRAAM IN JE
KERSTKAART
28

DECEMBER
★ ★ 4 ★ ★
OOO! NOG
MEER BEZOEK!
30
MAAK JE EIGEN
KERSTBOOMKLOKJES
34

DECEMBER
★ ★ 5 ★ ★
EEN SPOEDBESTELLING
36
SCHRIJF EEN BRIEF AAN
DE KERSTMAN MET JE
EIGEN ENVELOP EN
ZELFGEMAAKTE POSTZEGEL
42

DECEMBER
★ ★ 6 ★ ★
MONSIEUR GASPARD
PANTOUFLE
44
MAAK JE EIGEN
KERSTAKKENTENEN
48

DECEMBER
★ ★ 7 ★ ★
SNETVERDERRIE!
50
MAAK EEN KROON
VAN PAPIER
54

DECEMBER
★ ★ 8 ★ ★
LA GRANDE SOIRÉE
DES SOURIS
56
BAK JE EIGEN
MADELEINES
62

DECEMBER
★ ★ 9 ★ ★
EEN REIS EN
EEN RAMP
64
GEEF IETS AAN IEMAND
OM WIE JE VEEL GEEFT
69

DECEMBER
★ ★ 10 ★ ★
NIET BIJTEN!
70
MAAK EEN
KERSTBOOM-
LANTAARNTJE
76

DECEMBER
★ ★ 11 ★ ★
RONDNEUZEN
78
MAAK EEN
BOEKENLEGGER MET
DUIMHARTJES
82

DECEMBER
★ ★ 12 ★ ★
DE NACHTMARKT
84
MAAK EEN
KARTONNEN HEINZ
88

DECEMBER
★ ★ 13 ★ ★
ZO PLAT ALS
EEN PANNENKOEK
(BIJNA)
90
BAK LEKKERE
LEBKUCHEN
94

DECEMBER
★ ★ 14 ★ ★
KOM ERIN, MUIS!
96
MAAK EEN KETTING
VAN POPCORN
102

DECEMBER
★ ★ 15 ★ ★
DE UILENEXPRES
104
MAAK EEN BOS VAN
DENNENAPPELS
108

DECEMBER
★ ★ 16 ★ ★
HOI KLEINTJE!
110
BAK ROSENMUNNAR-
KOEKJES
116

DECEMBER
★ ★ 17 ★ ★
EEN OEROUDE LIED
118
MAAK EEN
RENDIERKAART
122

DECEMBER
★ ★ 18 ★ ★
IK MOET JE IETS HEEL
BELANGRIJKS VERTELLEN
124
KLEINE (MAAR
KRACHTIGE) GEBAREN
130

DECEMBER
★ ★ 19 ★ ★
LITENS LUCHTDOOP
132
MAAK EEN
WAXINELICHT-
SNEEUWPOPJE
136

DECEMBER
★ ★ 20 ★ ★
EENZAAM EN ALLEEN
138
MAAK
KERSTVLAGGETJES
VAN CADEAUPAPIER
144

DECEMBER
★ ★ 21 ★ ★
GEVONDEN?
146
MAAK JE EIGEN
IJSGEMBER
151

DECEMBER
★ ★ 22 ★ ★
DE MIST TREKT OP
152
MAAK EEN
POOLSTER
158

DECEMBER
★ ★ 23 ★ ★
VOLG DIE SLEE!
160
BOUW EEN
KNUSSE HUT
165

DECEMBER
★ ★ 24 ★ ★
IK HEB JE ZO GEMIST
166
ZO ZEG JE FIJNE KERST
IN EEN ANDERE TAAL!
172

DECEMBER
★ ★ 24 ★ ★
-EN-EEN-HALF
THUIS
174

EEN ONZICHTBAAR LINT

Het was vijf dagen voor kerst en het sneeuwde. Donzige, witte vlokken die de wereld bedekten en lieten glinsteren en glanzen als een betoverende winterdroom.

Het was vijf dagen voor kerst en op de eindeloze, wijde, witte vlakte glipte een dier weg van de kudde. De poederzachte sneeuw knerpte onder zijn hoeven en zijn vacht sprankelde vol schitterend sterrenlicht.

Het was vijf dagen voor kerst en hoog, hoog in de ijzige hemel ruisten een paar grote vleugels in de vallende vlokken. Felle, gele ogen zagen alles wat er diep beneden op de aarde gebeurde.

Het was vijf dagen voor kerst en de maan wierp haar parelende stralen door het hoge raam over een labrynt van stoffige stellages. Het enige geluid in de

stille, door boeken omgeven gangen kwam van een paar haastig trippelende pootjes.

Het was vijf dagen voor kerst en in de koude vriesnacht stegen verleidelijke, magische geuren op alsof er een tovenaar met zijn staf zwaaide. Vanuit een schuilplaats in de diepe schaduw gluurden twee barnsteenkleurige ogen. Ogen die dolgraag meer van die wonderschone schitterwereld wilden zien, maar was het wel veilig?

Het was vijf dagen voor kerst en in een kamertje ver boven het geroezemoes van de stad liep een kleine gestalte drie keer rond voor hij ging liggen. Hij sloot zijn ogen, maar een tel later spitste hij zijn lange, lilakleurige oor en bewoog het heen en weer alsof het een periscoop was. Luisterend.

Het was vijf dagen voor kerst en in de duisternis tussen de oeroude, eiken balken wachtte een roerloos wezen. De koude wind die langs haar vleugels huiverde, deerde haar niet. Het uitzicht hierboven in de nok was prachtig – vooral als je alles ondersteboven zag.

Het was vijf dagen voor kerst en in een donkere, rommelige ruimte lag iemand naar het plafond te staren. Al uren. Dat gebeurde wel vaker, maar op de een of andere manier voelde deze nacht helemaal anders.

Het was alsof er magie in de lucht hing.

Zonder geluid te maken, verliet ze haar kleine bed en sloop langs de rij met andere bedjes. Zeven stonden er; een daarvan was leeg. Op haar tenen ging het wezentje verder, ze wilde niemand wekken. In het flauwe schijnsel van een flakkerende kaars klauterde ze over een stapel dozen tot ze het raam bereikte. Zachtjes neuriede ze voor zich uit terwijl haar ogen over de witte, bevroren wereld erachter gleden. Ze was iets Heel Belangrijks kwijtgeraakt, maar ze wist zeker dat ze het ergens daarbuiten terug zou vinden. Lange tijd had ze geen idee gehad waar ze moest zoeken, maar deze keer durfde ze te hopen. Zou ze eindelijk op het goede spoor zitten?

Het was vijf dagen voor kerst en de wintermagie kringelde en slingerde door

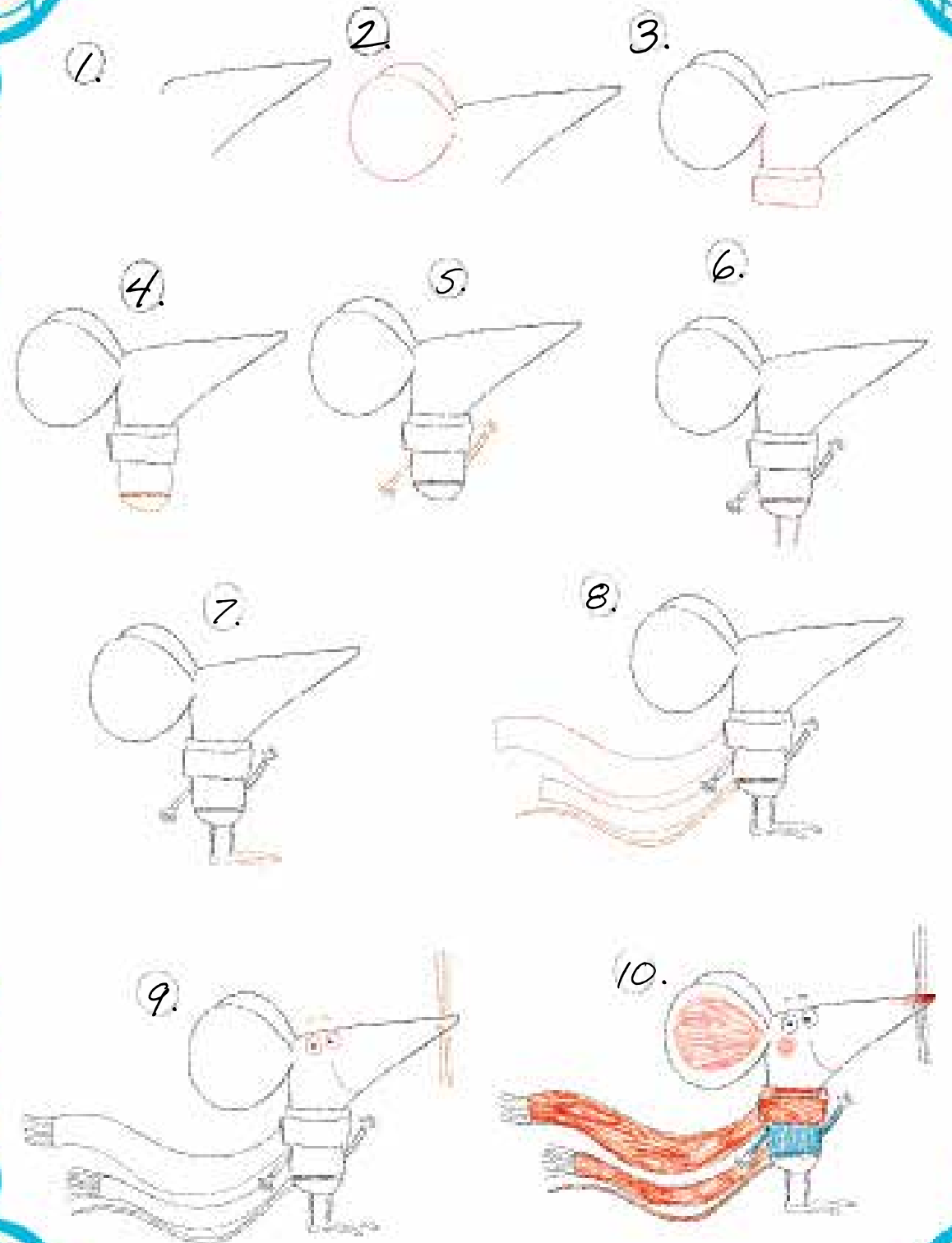
de lucht als een onzichtbaar lint. Het golfde over de hele wereld, krulde zich rond al deze wezens en bond hen aan elkaar vast met een sierlijke strik.

En hoewel niemand het nog wist, trok het onzichtbare lint hen ergens naartoe. Het voerde hen naar het hart van een besneeuwd kerstavontuur.

TEKEN JE EIGEN WINSTON

1. Teken een driehoekige vorm (een beetje zoals een puntje kaas).
2. Teken een hoofdletter c voor een oor en een stukje van het andere oor erachter.
3. Trek een lijn voor Winstons nek en teken een rechthoek voor zijn warme sjaal.
4. De buik van Winston lijkt op een u. Nadat je die hebt getekend, trek je – iets over de helft van de u – twee lijntjes dicht bij elkaar voor de onderkant van zijn trui.
5. Teken twee armen en een paar kronkelige vingertjes.
6. Voor Winstons benen teken je twee keer twee dicht bij elkaar staande streepjes (het ene been moet een tikje langer zijn dan het andere).
7. Teken twee langwerpige muizenvoetjes (en vergeet de wiebeltenen niet!).
8. Teken nu zijn vrolijk wapperende sjaal en zijn staart.
9. Voeg twee ogen, een glimlach en wat snorharen toe. Zijn wenkbrauwen zweven boven zijn hoofd omdat hij zo blij is met jouw tekening!
10. Nu hoeft je Winston alleen nog maar in te kleuren!

EEN SLAAPLIEDJE IN DE VERTE

Het was vijf dagen voor kerst en in het knusse zolderkamertje hoog boven de speelgoedwinkel aan de Maretakstraat lag een jongen lekker warm in zijn bed – in zijn pyjama en met een schoongewassen toet. Olivier heette hij en hij had zijn dikke dekens opgetrokken tot aan zijn kin.

Maar hij sliep nog niet.

Hij had een kleine zaklamp aangeknipt en hield een boek dicht bij zijn ogen. Met zijn beste voorleesstem las hij hardop voor aan een piepkleine muis die op zijn schouder zat. Het muisje had grote oren en een lange staart. Het zag er tiptop uit in zijn wollen truitje.

Winston – zo heette hij – ademde diep tevreden in. Dit was met stip zijn Aller-, Allerfijnste Moment van de Dag.

De winkel beneden zat op het nachtslot en alles was stil en vredig. De twee hartsvrienden knabbelden op een koekje en lieten zich meeslepen door een nieuw hoofdstuk van het bloedstollende verhaal.

Het boek was verschrikkelijk spannend en ademloos luisterde Winston naar Oliviers stem. Het ging over griezelige middernachtelijke uitstapjes, een bizar mysterie en een hele hoop wonderbaarlijke personages.

Olivier en Winston zaten er helemaal in. Het hoofdstuk eindigde op een heel enge manier en Olivier humde en bewoog zijn wenkbrauwen. ‘Misschien,’ zei hij aarzelend, ‘kunnen we nog een stukje verder lezen?’

De twee vrienden keken elkaar aan en Olivier hakte de knoop door. ‘Nee,’ zei hij. ‘We bewaren het tot morgen. Dan is het nóg spannender!’

Winston knikte en Olivier legde het boek op zijn nachtkastje. Daarna krulde de jongen zich op en krabbelde achter Winstons oren om hem welterusten te wensen.

Meestal ging Winston dan nog even naast hem liggen tot Olivier in slaap was gevallen, maar deze keer had hij iets dringends te doen beneden. Dus gaf hij hem een klein, fluwelig neusje en knuffelde zijn oorlel voor hij van het bed klauterde en naar de trap rende. Bij de slaapkamerdeur keek hij nog een keertje om. Zijn beste vriend was al onder zeil en het enige wat hij nog van hem zag, was een warrige krullenbos die boven de dekens uit piepte.

Winston onderdrukte een gaap en haastte zich de trap af. Hij had al een lange dag achter de rug en dat kwam natuurlijk omdat het over vijf dagen kerst was. Daarom was het zo verschrikkelijk druk in de winkel.

Dat Winston hier nu woonde, was ook aan een groot avontuur te danken. Misschien wel één-en-een half... Een avontuur dat zich vorig jaar met kerst had afgespeeld en vol zat met Gruwelijke Gebeurtenissen, BERGEN sneeuw, een middernachtelijke picknick in een warenhuis en een dramatische vlucht in een speelgoedvliegtuigje, die eindigde met een crash.

Maar nu was alles veilig en fijn. Winston had een reusachtig, prachtig poppenhuis in de etalage om in te wonen, een mensenfamilie die dol op hem was en een superdrukke, belangrijke baan. Hij werkte namelijk in de speelgoedwinkel als Handige Uit-De-Brand-Helper en daar genoot hij tot in zijn

tenen van. Het betekende dat hij van alles en nog wat deed wat beslist moest worden gedaan.

De afgelopen dag was hij naar de hoogste planken geklommen om allerlei kleine speelgoedjes te pakken, hij had een speelgoedtrein gedemonstreerd die de hele winkel rond pufte (er kwam echte stoom uit) en hij had Olivier geholpen met het ontwarren van touw dat nodig was om alles feestelijk in te pakken. Ook had hij heel wat uurtjes gestoken in het controleren van de post. Dat deed hij het allerliefst.

De winkel verstuurde massa's pakketjes en elke dag gingen er talloze dozen de deur uit naar de meest exotische bestemmingen overal ter wereld.

Winston controleerde of de paklijsten klopten en hij had zichzelf geleerd hoe hij de laptop en de labelprinter kon bedienen, zodat hij de adresetiketten kon maken.

En verder had hij ervoor gezorgd dat Olivier een mooie brief aan de Kerstman had geschreven én dat hij hem netjes – en op tijd – had gepost.

Vorig jaar was Winstons grote avontuur begonnen met een koppige brief die het vertikte om in de brievenbus te blijven zitten.

Maar nu slaakte hij een tevreden zucht. Ja, dit muisje had nu echt een luizenleven! Minutenlang staarde hij uit het winkelraam om te zien of zijn vrienden Pru en Eduardo er al aankwamen voor hun Nachtelijke Hapjesclub-bijeenkomst. Eén keer per week spraken ze laat op de avond af en aten dan een extra maaltje.

Toen hij hen aan zag komen, werd hij plotseling overvallen door een raar gevoel – een soort leegte. Snel greep hij een kaaskoekje van de schaal die hij had klaargezet en knabbelde het op. Het was een heerlijk koekje, maar zelfs toen hij het laatste hapje had doorgeslikt, voelde hij zich nog steeds vreemd en leeg.

Hij kreeg in de gaten dat de leegte niet in zijn maag zat. Die zat in zijn borst en zou niet verdwijnen door iets te eten, hoe lekker het ook smaakte.

Dit was iets totaal anders. Het rare was dat hij dit eerder had gevoeld. De afgelopen dagen had deze raadselachtige leegte hem overrompeld, elke keer als hij wat langer naar de wereld buiten keek.

Wat was er aan de hand?

Precies toen hij zich dat afvroeg, sloeg de grote klok boven de klokkenmakerij aan de overkant en in de verte beierden de klokken van de kathedraal. Negen ding-dongen, dus het was negen uur.

Daarna begon het carillon te spelen.

Winston rechtte zijn rug en klopte zijn trui af om zijn vrienden netjes te kunnen verwelkomen. En terwijl hij dat deed, neuriede hij mee met het liedje dat het carillon speelde, ook al kende hij het niet. Alhoewel... Plotseling besepte hij dat hij de melodie wél kende en meteen daarop gebeurde er iets ongelooflijks en magisch met het muisje bij het raam.

ZOEFFFF!

Winston viel dwars door de ontelbare herinneringen in zijn hoofd. In een sneltreinvaart tuimelde hij achteruit langs de drukte van die dag, langs de dag ervoor, langs de afgelopen week, langs de afgelopen maand en langs het afgelopen jaar. Verder en verder terug ging hij, ver voorbij Olivier, ver voorbij zijn oude leven als straatmuis.

En toen, met een schok, kwam hij tot stilstand. En keek hij om zich heen in

de warrige, wazige wereld van zijn diepste geheugen. Alles was knus en licht en warm, maar tegelijkertijd onscherp alsof hij door een soort gelatinepudding probeerde te kijken.

In elk geval flakkerde er ergens een lichtje en zijn oren bewogen toen hij iemand hoorde neurien.

Het was het lieve melodietje dat het carillon had gespeeld. Maar wie neuriede daar?

Winston probeerde het zich te herinneren. Tevergeefs, het bleef mistig in zijn hoofd. Het enige wat hij zag, was de wazige omtrek van een figuur. Heel erg vaag, maar hij zag het toch echt. Of misschien voelde hij het vooral.

Er hing iets liefdevols om het silhouetje heen, iets bekends ook. Hij strekte zijn poot uit naar het onbekende wezen en zijn hart sloeg op hol, maar toen:

ZOEFFFF!

Van het ene op het andere moment was Winston terug bij zijn poppenhuis. Knipperend en zonder te snappen wat er nu net was gebeurd. Al wist hij één ding wel.

Hij wist dat er ergens buiten in die grote, wijde wereld iemand was die Heel Belangrijk voor hem was.

Iemand – en dat wist hij ook heel erg zeker – die de weg kwijt was.

MAAK EEN SNEEUWPOP VAN WATTEN

Maak je eigen sneeuwpopvriendje van watten!

Je kunt er zoveel maken als je wilt – zelfs een hele familie van sneeuw.

BENODIGDHEDEN:

WATTENBOLLEN

WIT PAPIER

ORANJE EN ZWARTE POTLODEN

ZWARTE VILTSTIFT

LIJM

SCHAAR

1. Neem een vel papier en teken de vorm van een sneeuwpop. Gewoon drie cirkels boven op elkaar: de onderste cirkel is de grootste, de middelste cirkel iets kleiner en de kleinste cirkel (voor het hoofd) zit bovenaan.
2. Vraag een volwassene om je te helpen je sneeuwpop netjes uit te knippen.
3. Smeer je sneeuwpop aan één kant in met lijm. Niet te zuinig! Het moet zoveel zijn dat de wattenbolletjes goed blijven plakken.
4. Verdeel de wattenbolletjes over je hele sneeuwpop en druk ze stevig aan, zodat ze goed vast blijven zitten. Laat de lijm een paar minuten drogen.
5. Nu wordt het leuk! Je gaat de sneeuwpop versieren. Knip voorzichtig een driehoek uit het papier en kleur die oranje. Dat is de neus. Teken de vorm van een hoed, knip hem uit en kleur deze zwart. Plak ze met wat lijm op het hoofd van de sneeuwpop.
6. Teken met je zwarte viltstift twee dikke stippen boven de neus voor de ogen van de sneeuwpop.

Je kunt je sneeuwpop versieren met alles wat je in huis kunt vinden (maar vraag eerst aan een volwassene of het mag!). Misschien een paar leuke knopen voor de ogen of ijsstokjes voor de armen.